

ПРАКТИЧНЕ ЗАВДАННЯ ДО ЛЕКЦІЇ 9

**Особливо захищені
об'єкти**

[ПЕРЕГЛЯНУТИ КУРС](#)

TRUTH HOUNDS

СИТУАЦІЯ 1

Ви працюєте консультантом з прав людини в міжнародній правозахисній організації. Регіон Зеленопілля знаходиться під окупацією сусідньої країни Оккіпі. Окупаційна влада в Зеленопіллі систематично порушує права цивільного населення, включаючи придушення висловлення політичної волі, обмеження користування своєю мовою та політичні репресії. Окупаційна влада забороняє використання зеленопільської мови в державних установах, на радіо та телебаченні, а також практично звела до мінімуму вивчення зеленопільської мови в освітніх установах. Також представники Оккіпі здійснюють придушення політичної волі місцевого населення (заборона прозеленопільських політичних партій, репресії політичних активістів, закриття незалежних медіа, що висвітлюють політичні питання, жорстокий розгін будь-яких несанкціонованих зібрань, навіть мирних).

ЗАВДАННЯ

- Розгляньте юридичний статус і захист права на свободу використання рідної мови та свободу висловлення в умовах окупації. Проаналізуйте, які міжнародні норми можуть бути застосовані для захисту цих прав у контексті Зеленопілля.
- Визначте право на користування своєю мовою та право на свободу висловлення як основоположні права цивільного населення за Женевськими конвенціями.

СИТУАЦІЯ 2

13 жовтня 2021 року держава Алунія розпочала збройну агресію проти Артанди та окупувала її північні області. 16 листопада 2021 року окупаційна влада ухвалила закон, який зобов'язує усіх чоловіків віком від 18 до 60 років стати на військовий облік. Відомо, що всіх чоловіків, які вчасно прибули до окупаційної адміністративної установи, щоби стати на облік, затримали й змусили служити в її збройних силах. За три місяці окупаційна влада ухвалила ще один закон, який зобов'язував жінок віком від 18 до 60 років стати на облік. Аналогічно при прибутті в адміністративну установу їх примусили до служби в збройних силах. Частина мобілізованих жінок була змушена займатись проституцією та віддавати кошти окупаційній владі. Відомо, що дітей, батьки яких були мобілізовані, евакуювали.

ЗАВДАННЯ

- Чи дозволяє МГП ухвалювати такі закони? Яку спрямованість повинно мати нове, ухвалене окупаційною владою законодавство за МГП?
- Чи може окупаційна влада примусити вступати до збройних сил чоловіків? Чи може вона примусити до цього жінок?
- Чи існують положення МГП, які забороняють примус жінок до проституції?
- Чи є евакуація дитини правовою за МГП? Які вимоги існують до евакуації дорослих і евакуації дітей? Чи дозволяється взагалі проводити евакуацію дітей з окупованих територій?

СИТУАЦІЯ 3

Арагонія, держава на південній стороні півострова Лагон, протягом останніх трьох років переживає серйозну кризу. Група руху за незалежність, що діє під назвою «Скайлар», веде збройні дії в західних провінціях. Після запеклих боїв ця повстанська група взяла під контроль більшу частину цих провінцій і створила де-факто уряд. Цей уряд вирішив проводити політику примусового переміщення населення в табори. Аргументом, що виправдовував таке переміщення, було забезпечення безпеки та захисту цивільного населення від теперішніх та майбутніх воєнних дій уряду Арагонії. Згідно з військовим указом, будь-яку особу, яка зазвичай проживала в цих провінціях і відмовлялася їхати до таборів, негайно заарештовували.

Збройні сили де-факто уряду регулярно входять до таборів вночі, щоб допитати людей, яких називають «підозрюваними» через їхні зв'язки з урядом Арагонії. Часом солдати застосовують різні методи допиту (іноді дуже жорстокі). Деякі особи зникли після допитів, і їхні сім'ї нічого не знають про них. Крім того, з активізацією бойових дій протягом останніх тижнів доступ до харчових продуктів викликає серйозне занепокоєння. Обмежені ресурси де-факто уряду витрачаються на військову техніку й дуже мало інвестуються в основні харчові продукти та засоби гігієни. Деякі люди перебувають у важкому стані недоїдання. Лише ті, хто погоджується співпрацювати або вступає до лав де-факто уряду, отримують достатню кількість їжі для себе та своїх сімей. Однак «Скайлар» відмовляється приймати будь-які міжнародні або національні гуманітарні організації на території, яку вони контролюють, стверджуючи, що гуманітарні працівники можуть шпигувати на користь уряду Арагонії.

ЗАВДАННЯ

- Наскільки законним є таке переміщення осіб? Чи має значення те, що таке переміщення було зумовлено військовою необхідністю? У яких випадках такі дії можуть вважатися військовим злочином?
- Чи встановлює МГП вимоги щодо місця розміщення переміщених осіб та умов їх утримання? Які права мають цивільні особи, переміщені до таборів, згідно з МГП?
- Чи зобов'язана окупаційна влада забезпечити всіх полонених харчуванням, або ж її обов'язок обмежується спробами це забезпечити (*obligation of result v. obligation of means*)?
- Чи порушує «Скайлар» норми МГП, не допускаючи гуманітарні організації на окуповані території? Якщо так, то про які саме норми йдеться?